

**AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE INTEGRITATE (ANI)**

17004/14.12.2017

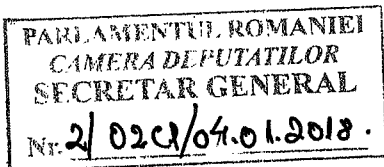

RINA este Membru al Federației CISQ

RINA SIMTEX
ORGANISMUL DE CERTIFICARE

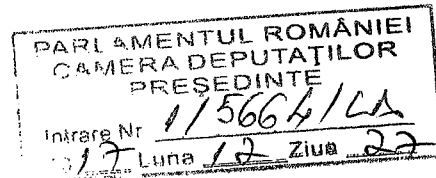
ISO/IEC 27001
Sistem de Management al Securității
Informației Certificat

Domnului Nicolae-Liviu DRAGNEA

Președinte

Camera Deputaților

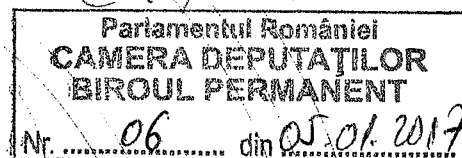
Spre știință: Domnului Eugen NICOLICEA

Camera Deputaților

Președinte - Comisia juridică, de disciplină și imunități

*Celu juri's ca -
cu informarea
netero a B.P.
4.01.2018.*

Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art. 25 alin. (1) și (4) și art. 26 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, vă comunicăm faptul că **Raportul de evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015** privind încălcarea regimului juridic al conflictului de interese de către **IUSEIN IBRAM, deputat în cadrul Parlamentului României - Camera Deputaților**, a rămas definitiv prin nerecurarea Sentinței nr. 2923 din data de 06.10.2016 emisă de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Având în vedere aspectele de mai sus **vă solicităm să declanșați procedura disciplinară** în conformitate cu dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor potrivit căruia "Fapta deputatului/sau senatorului de a încălca legislația în materie privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează cu diminuarea indemnizației cu 10% pe o perioadă de maximum 3 luni. Sancțiunea se aplică de către Biroul Permanent al Camerei din care face parte deputatul sau senatorul."

Totodată, vă solicităm să ne comunicați, în copie certificată, actul administrativ din care rezultă punerea în aplicare a dispozițiilor legale.

De asemenea, precizăm faptul că potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 „Neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de

**AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE INTEGRITATE (ANI)**

constatare a rămas definitiv, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune”.

Vă transmitem alăturat următoarele:

- Raportul de evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015;
- Sentința civilă nr. 2923 din 06.10.2016 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal;
- Adresa emisă la data de 20.10.2017 de către Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Cu deosebită considerație,

Bogdan STAN,

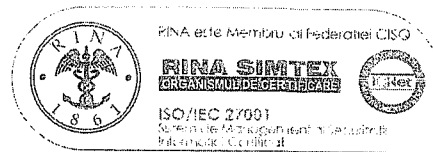
Președinte,

Agencia Națională de Integritate

AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE INTEGRITATE (ANI)

INSPECȚIA DE INTEGRITATE

Nr. 46662 / 6 / 11 / 18.12.2015

AVIZAT,

Șef Serviciu,

Alina Loredana DABIJA

APROBAT,

Director General,

Elena GALAN

RAPORT DE EVALUARE

Anul 2015 luna 11 ziua 17

În temeiul dispozițiilor art. 8, art. 9, art. 10 lit. a), b), e) și f) și Secțiunii a 3 a din Capitolul I al Titlului II din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, azi, data de mai sus, **Alina Delia STROE**, inspector de integritate în cadrul Agenției Naționale de Integritate, am întocmit prezentul Raport de evaluare:

I. PARTEA DESCRIPTIVĂ A SITUAȚIEI DE FAPT

La data de 05.06.2015, în temeiul art. 12, alin. (1) și alin. (2), lit. b) din Legea nr. 176/2010, privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, Agenția Națională de Integritate s-a sesizat din oficiu în lucrarea nr. **22664/A/II/05.06.2015**, cu privire la faptul că **IBRAM IUSEIN**, deputat în cadrul Parlamentului României, nu a respectat regimul juridic al conflictelor de interese pe perioada deținerii funcțiilor și demnităților publice.

În scopul verificării aspectelor semnalate, în temeiul dispozițiilor art. 8 și art. 10 lit. b) și e) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, prin adresa nr. **22741/G/II/05.06.2015**, s-a procedat la informarea lui **Ibram Iusein**, cu privire la declanșarea procedurii de evaluare a respectării regimului juridic al conflictelor de interese, în perioada exercitării funcțiilor și demnităților publice.

Agenția Națională de Integritate este competentă să evalueze respectarea regimului juridic al conflictelor de interese de către **Ibram lusein**, pe durata exercitării funcțiilor și demnităților publice, întrucât face parte din categoria persoanelor prevăzute la **art. 1 alin. (1) pct. 3** din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative: **„Dispozițiile prezentei legi se aplică următoarelor categorii de persoane, care au obligația declarării averii și a intereselor: (...) președinții Camerelor Parlamentului, deputații și senatorii”**.

În conformitate cu prevederile **art. 11 alin. (1)** din același act normativ: **„Activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora”**.

În baza informațiilor transmise de către Parlamentul României, activitatea de evaluare a respectării regimului juridic al conflictelor de interese se efectuează pentru **mandatele 2008-2012 și 2012-2016**.

Potrivit dispozițiilor **art. 32 din Legea nr. 176/2010** privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, dispozițiile acestei legi se completează cu dispozițiile altor acte normative, inclusiv ale celor care reglementează alte incompatibilități sau conflicte de interese, dacă acestea nu sunt contrare **Legii nr. 176/2010** și **Legii nr. 161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Raportul de evaluare întocmit are la bază documentația primită la Agenția Națională de Integritate, în conformitate cu prevederile **art. 15 alin. (1) din Legea nr. 176/2010** privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, ca urmare a solicitărilor transmise următoarelor instituții:

1. **Parlamentul României-Camera Deputaților;**
2. **Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date;**
3. **Administrația Județeană a Finanțelor Publice Tulcea.**

II. PUNCTUL DE VEDERE AL PERSOANEI EVALUATE

Sub aspect procedural, **Ibram Iusein** a fost informat cu privire la declanșarea procedurii de evaluare a respectării regimului juridic al conflictelor de interese cu adresa nr. **22741/G/II/05.06.2015**, la domiciliul acestuia, adresa fiind returnată cu mențiunea *"expirat termen păstrare"*.

La data de 24.06.2015, a fost efectuată o nouă procedura de informare prin adresa nr. **25104/G/II/24.06.2015**, confirmarea de primire fiind semnată, la data de 03.07.2015, așa cum rezultă din formularul *"confirmare de primire"* existent la dosar.

Informarea persoanei evaluate cu privire la identificarea elementelor în sensul existenței unui conflict de interese s-a efectuat cu adresa nr. **41221/G/II/09.11.2015**, la domiciliul persoanei evaluate, confirmarea de primire fiind semnată, la data de 12.11.2015.

Până la data întocmirii raportului de evaluare, persoana evaluată a transmis un punct de vedere înregistrat la Agenția Națională de Integritate sub nr. **43920/G/II/03.12.2015**.

În punctul său de vedere persoana evaluată invocă excepția tardivității evaluării posibilului conflict de interese prin prisma dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 176/2010, apreciind că *"datorită neclarității și impreciziei textului de lege, ar părea că sintagma (în decursul a 3 ani după încetarea funcțiilor ori demnităților publice) nu se referă la termenul de 3 ani de la încetarea situației de incompatibilitate sau conflict de interese, ci de la încetarea funcțiilor și demnităților."* Mai mult, persoana evaluată susține că intenția legiuitorului a fost aceea ca *"la momentul reținerii stării de conflict de interese sau de incompatibilitate să existe o exercitare simultană și efectivă a funcțiilor care conduc la reținerea stării de conflict de interese și a incompatibilității,"* situație cu care nu este de acord.

Persoana evaluată mai susține faptul că *"activitatea de evaluare a subsemnatului trebuia realizată până cel târziu în anul 2013, în condițiile în care activitatea lui Ibram Orhan în calitate de consilier a încetat în aprilie 2010, adică la 3 ani după încetarea activității acestuia și încetării posibilului conflict de interese. Or, așa cum lesne poate fi constatat, activitatea de evaluare a fost inițiată la 05.06.2015, deci cu depășirea termenului de 3 ani de la încetarea posibilului conflict de interese, suprapus cu exercitarea mandatului de deputat."*

În final, **Ibram Iusein** concluzionează că *"interdicția legală reținută de ANI se referă strict la ipoteza existenței unei suprapunerii între starea de conflict de interese și exercitarea mandatului de deputat, intenția legiuitorului, la momentul editării normei juridice în cauză, fiind aceea de a preveni situația apariției unui eventual conflict de interese în cazul exercitării efective a funcțiilor mai sus menționate, aspect care nu poate fi reținut în prezenta cauză dedusă judecătii."*

În ceea ce privește încadrarea juridică a conflictului de interese, persoana evaluată consideră că acesta a fost încadrat incorect, prin greșita interpretare a prevederilor art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003. Astfel, aceasta susține faptul că *"potrivit art. 70 din Legea nr. 161/2003, nu este suficient interesul personal de natură*

patrimonială (...), dar este necesar ca acest interes personal de natură patrimonială să poată influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin potrivit Constituției și altor acte normative. Or, atribuțiile deputatului fiind prevăzute de textul Constituției și de Legea nr. 96/2006, ANI nu a precizat în ce mod, prin faptul că am încheiat un contract civil cu fiul subsemnatului, aş fi fost în situația de a nu îndeplini cu obiectivitate atribuțiile care îmi revin.”

La punctul său de vedere, persoana evaluată anexează următoarele documente:

- Contractul civil nr. 1123/01.07.2009 de încadrare a lui Ibram Orhan pe funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul Biroului parlamentar al persoanei evaluate;
- Adeverința nr. 9/12284/17.11.2015 privind veniturile realizate de Ibram Orhan în perioada ocupării funcției de consilier la Biroul Parlamentar al persoanei evaluate;
- Copie a adresei nr. 41221/G/II/09.11.2015 de informare a persoanei evaluate cu privire la identificarea unui conflict de interese.

III. EVALUAREA ELEMENTELOR ÎN SENSUL EXISTENȚEI UNUI CONFLICT DE INTERESE

B. Date și informații solicitate de la instituții și autorități publice, precum și de la persoane juridice de drept public și privat

În temeiul art. 15 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, în scopul soluționării lucrării, s-au solicitat documente și informații de la instituții și autorități publice, după cum urmează:

1. Parlamentul României-Camera Deputaților

- La solicitarea nr. 29733/G/II/04.08.2015, cu adresa nr. 2/4361/I/25.08.2015, Parlamentul României-

Camera Deputaților a transmis copii ale următoarelor documente:

- Angajații cu contract individual de muncă la biroul parlamentar al persoanei evaluate în mandatul 2008-2012;
- Prestatorii în baza unui contract civil/convenție civilă în mandatul 2008-2012;
- Prestatorii în baza unui contract civil/convenție civilă în mandatul 2012-prezent;
- Contractele de angajare, adeverința cu veniturile realizate, respectiv fișele fiscale ale personalului încadrat la biroul parlamentar al persoanei evaluate în mandatele 2008-2012, 2012- prezent.

2. Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date

➤ La solicitarea nr. **34752/G/II/21.09.2015**, cu adresa nr. 3616282/08.10.2015, Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date:

- Datele de identificare ale persoanelor angajate în cadrul biroului parlamentar al persoanei evaluate în mandatele 2008-2012 și 2012-prezent.

3. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Tulcea

➤ La solicitarea nr. **38375/G/II/19.10.2015**, cu adresa nr. 130459/06.11.2015, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Tulcea a transmis copii ale următoarelor documente:

- Veniturile realizate în perioada 2008-prezent de către Ibram Orhan, fiul persoanei evaluate;
- Fișele fiscale aferente veniturilor realizate în perioada 2008-2011;
- Extras din baza de date pentru veniturile aferente perioadei 2008-prezent.

C. Identificarea indiciilor privind existența unui conflict de interes

Conform dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, **"Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative"**, iar potrivit prevederilor art. 71 din același act normativ, **"Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public"**.

În urma evaluărilor efectuate s-au identificat elemente în sensul încălcării legislației în materia conflictului de interese prevăzut de art. 70 și art. 71 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

În timpul exercitării mandatului de deputat în cadrul Parlamentului României în legislatura 2008-2012, **Ibram Iusein** a încheiat Contractul civil nr. 1123/01.07.2009 prin care a angajat pe Ibram Orhan, fiul său, în funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul propriului birou parlamentar, începând cu data de 01.07.2009-până la finalul mandatului.

Așa cum rezultă din adresa Camerei Deputaților nr. 9/8797/18.08.2015, domnul Ibram Orhan a fost colaborator cu contract civil al Camerei Deputaților la Biroul parlamentar al persoanei evaluate pe funcția de consilier de la data de 01.07.2009-până la sfârșitul mandatului de deputat 2008-2012, realizând un venit brut lunar în valoare de 1.360 lei.

Potrivit adresei Administrației Județene a Finanțelor Publice Tulcea nr. 130459/06.11.2015, în perioada 01.07.2009- decembrie 2012, fiul persoanei evaluate a realizat venituri salariale în cuantum de **73.868 lei**.

C. Jurisprudență relevantă în materia regimului juridic al conflictelor de interese

În vederea susținerii aspectelor din capitolele anterioare ale Raportului de evaluare, reținem Decizia Nr. 81 din 27 februarie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 19¹) din lege:

„Pentru a răspunde acestor critici este necesară stabilirea, mai întâi, a cadrului constituțional, legal și regulamentar referitor la Statutul deputaților și senatorilor, cu referire în mod particular la regimul incompatibilităților. (...)

Curtea constată în acest sens că, deși statutul constituțional și legal al membrilor Parlamentului, ca reprezentanți ai poporului, este diferit de statutul funcționarilor publici și, în general, de al celorlalți cetățeni, ceea ce determină, în consecință, particularități cu privire la exercitarea anumitor drepturi, acest statut nu poate fi reținut ca justificând o diferență de tratament juridic în raport cu celelalte categorii de persoane cărora li se aplică Legea nr. 176/2010. Această, întrucât, din perspectiva obiectului și scopului acestei reglementări - care vizează asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale - toate persoanele menționate la art. 1 alin. (1) din lege se află în aceeași situație juridică, circumscrisă încă din titlul reglementării, prin sintagma "funcții și demnități publice", în considerarea căreia le revin obligații specifice. (...)

Sub acest aspect, referindu-se la compatibilitatea unor particularități procedurale, inclusiv în ce privește exercitarea căilor de atac, cu principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, Curtea Constituțională a statuat de principiu că "nu este contrar acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. [...] În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice." (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 69 din 16 martie 1994) Or, în cauză, situația deputaților și a senatorilor, din punct de vedere al scopului Legii nr. 176/2010, este aceeași cu a celorlalte categorii de demnitari și funcționari publici cărora legea li se aplică. În consecință, instituirea unui tratament procedural diferit în ceea ce îi privește are caracter discriminatoriu. (...)

Curtea reține în acest sens că mandatul parlamentar este o demnitate publică dobândită de membrii Camerelor Parlamentului prin alegerea de către electorat, în vederea exercitării prin reprezentare a suveranității naționale, concluzie fundamentată, în principal, pe următoarele dispoziții constituționale. (...)

Reglementarea conflictului de interese prin legislația infraconstituțională trebuie să respecte însă cadrul constituțional care configurează - în ceea ce privește deputații și senatorii - regimul juridic al mandatului parlamentar. (...)

Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției definește conflictul de interese în art. 70, după cum urmează: "Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative."

Prin dispozițiile art. I pct. 14 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, a fost introdus în lege art. 19¹, care reglementează instituția conflictului de interese în cazul deputaților și al senatorilor. În mod corelativ, prin art. I pct. 51 din legea criticată a fost introdusă, după lit. d) a art. 52 din Legea nr. 96/2006, care reglementează sfera abaterilor disciplinare, o nouă abatere disciplinară, menționată la lit. e), cu următorul cuprins: "încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese". De asemenea, prin art. I pct. 53 din lege s-a introdus la art. 53 din Legea nr. 96/2006, care reglementează sfera sancțiunilor disciplinare, o nouă sancțiune la lit. g), cu următorul cuprins: "interzicerea de a participa la lucrările Camerei din care face parte, pe o perioadă de cel mult 6 luni în cazul conflictului de interese".

Potrivit dispozițiilor **art. 70 din legea 161/2003**: "Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative" și **art. 71 din Legea 161/2003**: "Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public."

De asemenea, enumerăm și următoarele aspecte din **Decizia nr. 6874 din data de 23.10.2013**, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, astfel:

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de motivele invocate și de prevederile art. 304 și 304¹ Cod procedură civilă, Curtea va constata că recursul este fondat, urmând a fi admis și a se dispune modificarea sentinței și respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În cauză, instanța a fost sesizată potrivit art. 22 alin. 1 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, având competența de a se pronunța asupra legalității raportului de evaluare a conflictului de interese de natură administrativă întocmit la 7 noiembrie 2011.

Deși conflictul de interese nu este prevăzut expres în Constituție, care nu se referă la această situație,

reglementându-se doar incompatibilitățile, dispozițiile din legi și regulamente referitoare la problema în discuție trebuie să respecte cadrul constituțional care configurează regimul juridic al mandatului parlamentar, inclusiv sub aspectul îndatoririlor, incompatibilităților și interdicțiilor în cazul deputaților și senatorilor.

Acele normative relevante pentru reglementarea în cazul parlamentarilor, a conflictului de interese pentru aspectele administrative sunt pe lângă Legea nr. 176/2010, Legea nr. 161/2003, Legea nr. 96/2006 și regulamentele celor două camere ale Parlamentului.

Conflictul de interese este definit de art. 70 din Legea nr. 161/2003 ca fiind situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și a altor acte normative.

Aceeași definiție a fost preluată în dispozițiile art. 174 alin. 3 din Regulamentul Senatului, în Secțiunea a 2-a – Conflictul de interese, constatarea incompatibilităților și alte interdicții, cu mențiunea că noțiunea de conflict de interese nu este reglementată expres de Legea nr. 96/2006 în forma în vigoare la data emiterii raportului de evaluare contestat.

O definiție a conflictului de interese pentru funcționarii publici este inclusă în art. 13 din recomandarea 10/2000 a Comitetului de Miniștri al Consiliului European.

Astfel, se prevede: "Conflictul de interese apare atunci când funcționarul public are un interes personal care influențează sau pare că influențează îndeplinirea atribuțiilor sale oficiale cu imparțialitate și obiectivitate. Interesele private ale funcționarului public pot include un beneficiu pentru sine sau pentru familia sa, pentru rudele sale apropiate, pentru prieteni, pentru persoane sau apropiații cu care funcționarul public a avut relații politice sau de afaceri. Interesul personal se poate referi și la orice datorii pe care funcționarul public le are față de persoanele enumerate mai sus".

Deși statutul constituțional și legal al deputaților și senatorilor este diferit de statutul funcționarilor publici, existând particularități cu privire la exercitarea anumitor drepturi, acest statut nu poate justifica diferența de tratament juridic în raport cu celelalte categorii de persoane care exercită o demnitate publică sau o funcție publică, pentru a se reține că parlamentarilor nu le sunt aplicabile prevederile art. 70 din Legea nr. 161/2003 care reglementează conflictul de interese.

În acest sens, prezintă relevanță considerentele deciziei nr. 81/27 februarie 2013, publicate în Monitorul Oficial nr. 136/14.03.2013 prin care Curtea Constituțională a soluționat obiecția de neconstituționalitate a unor dispoziții din legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

Astfel, Curtea Constituțională a reținut că, în vederea asigurării integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice, toate persoanele menționate la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 176/2010 se află în aceeași situație

juridică, circumscrisă încă din titlul reglementării, prin sintagma "funcții și demnități publice", în considerarea căreia le revin obligații specifice.

Or, a mai constatat instanța constituțională, situația deputaților și a senatorilor – prevăzută la pct. 3 al art. 1 alin. 1 din legea nr. 176/2010 – este aceeași cu a celorlalte categorii de demnitari și funcționari publici cărora li se aplică actul normativ.

Referitor la susținerea reclamantului privind inexistența conflictului de interese în privința angajării personalului birourilor parlamentare, situație stabilită prin hotărârea din 18 octombrie 2011 a comisiei comune speciale a celor două camere ale Parlamentului României, Curtea apreciază că acest document nu prezintă relevanță în cauză, întrucât la data adoptării actului, împrejurarea care determinase conflictul de interese nu mai exista, contractul de muncă al fratelui încetând din martie 2011. Este reală susținerea reclamantului că în materia conflictului de interese există o reglementare neunitară, de natură să determine interpretări diferite ale textelor de lege, fiind însă atributul legiuitorului de a realiza o sistematizare a dispozițiilor cu consecința creșterii predictibilității legii.

Curtea reține de asemenea, că sunt îndeplinite și celelalte condiții prevăzute în definiția cuprinsă în art. 70 din Legea nr. 161/2003 interesul personal putând fi reprezentat și de un beneficiu patrimonial pe care o rudă sau o persoană apropiată îl obține ca urmare a deciziei luate de persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică, de natură a influența exercitarea cu obiectivitate a atribuțiilor.

În raport de cele expuse mai sus, Curtea constată că instanța de fond a dispus în mod eronat anularea raportului de evaluare, motiv pentru care, admitând recursul, va modifica sentința atacată, în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamant, ca neîntemeiată.

Totodată, enumerăm următoarele decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în dosarele având ca obiect respectarea regimului juridic al conflictelor de interese de către deputați și senatori:

1. Decizia nr. 565/07.02.2014;
2. Decizia nr. 2314/20.05.2014;
3. Decizia nr. 4724/10.12.2014;
4. Decizia nr. 1992/14.05.2015;
5. Decizia nr. 3312/18.09.2014;
6. Decizia nr. 2495/16.06.2015;
7. Decizia nr. 7487/28.11.2013;
8. Decizia nr. 2201/14.05.2014;
9. Decizia nr. 4642/04.12.2014;
10. Decizia nr. 4457/21.11.2014;
11. Decizia nr. 2312/04.06.2015;
12. Decizia nr. 2434/11.06.2015.

III. CONCLUZII

În urma evaluărilor efectuate s-au identificat elemente în sensul existenței unui conflict de interese în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, persoana-evaluată încălcând dispozițiile art. 70 și art. 71 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

În timpul legislaturii 2008-2012, Ibram Iusein, în calitate de deputat în cadrul Parlamentului României, a încheiat și semnat Contractul civil nr. 1123/01.07.2009 de angajare în funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul propriului birou parlamentar a fiului său, Ibram Orhan, începând cu data de 01.07.2009-până la finalul mandatului 2008-2012.

Așa cum rezultă din adresa Camerei Deputaților nr. 9/8797/18.08.2015, domnul Ibram Orhan a fost colaborator cu contract civil al Camerei Deputaților la Biroul parlamentar al persoanei evaluate pe funcția de consilier de la 01.07.2009-decembrie 2012, realizând un venit brut lunar în valoare de 1.360 lei.

Potrivit adresei Administrației Județene a Finanțelor Publice Tulcea nr. 130459/06.11.2015, în perioada 01.07.2009-decembrie 2012, fiul persoanei evaluate a realizat venituri salariale în cuantum de 73.868 lei.

În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, raportul de evaluare poate fi contestat de persoana evaluată în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ.

Potrivit dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative: *"Dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 6 luni organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese."*

Conform dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative: *“În cazul unui conflict de interese, dacă au legătură cu situația de conflict de interese, toate actele juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.”* Potrivit alin. (2) : *“Acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese poate fi introdusă de Agenție chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție.”*

În conformitate cu prevederile art. 25 din același act normativ, fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni. Persoana față de care s-a constatat existența conflictului de interese este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese.

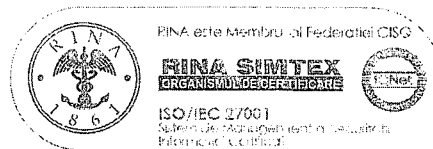
În temeiul art. 10 lit. f), art. 21 alin. 4 și art. 22 alin. 2 și art. 26 alin.(1) lit. d) din Legea nr. 176 /2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative,

DISPUN:

1. Comunicarea Raportului de evaluare *persoanei evaluate*.
2. Comunicarea Raportului de evaluare *Comisiei juridice, de disciplină și imunități* din cadrul Camerei Deputaților pentru informare și luarea măsurilor legale ce se impun după rămânerea definitivă a acestuia.

AGENȚIA NAȚIONALĂ
DE INTEGRITATE (ANI)

Raportul de evaluare poate fi contestat în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ, conform prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010.

Alina Delia STROE

INSPECTOR DE INTEGRITATE

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 247/2/2016

Sentința civilă nr. 2923
Ședința publică de la 06.10.2016
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: VICTOR HORTOLOMEI
GREFIER: CRISTINA OLARU

Pe rol se află soluținarea cererii de contencios administrativ privind pe contestatorul IUSEIN IBRAM în contradictoriu cu intimata AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns contestatorul reprezentat prin avocat Roxana Sandu cu împuternicire avocațială la dosar, lipsă fiind intimata.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședința, după care:

Apărătorul reclamantului solicită ca viitoarele comunicări ale actelor de procedură să se facă la domiciliul părții.

Curtea ia act de precizarea apărătorului reclamantului în sensul că revine asupra sediului procesual ales și că solicită comunicarea actelor de procedură la domiciliul său din mun.Tulcea, str. Babadag nr. 5, bl.1, sc. B, ap. 6, jud. Tulcea.

Contestatorul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse.

Curtea, deliberând, încuviințează pentru reclamant proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei, apreciind-o concludentă și utilă cauzei și, nefiind alte probe de administrat, constată închisă cercetarea judecătorească și deschide dezbaterile asupra fondului cauzei.

Contestatorul, prin avocat, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată arătând că își rezervă dreptul de a solicita plata cheltuielilor de judecată pe cale separată. Precizează că reiterează argumentele formulate în cuprinsul cererii de chemare în judecată și în concluziile scrise, solicitând să se constate, în primul rând, tardivitatea evaluării și constatării conflictului de interese din prisma dispozițiilor art.11 alin.1 Legea nr.176/2010, care ar trebui interpretate în sensul că activitatea de evaluare a conflictului de interese și a incompatibilităților să se facă pe durata exercitării funcțiilor sau în decurs de 3 ani de la data încetării conflictului sau a stării de incompatibilitate, întrucât de esența noțiunii este simultaneitatea exercitării funcției cu existența conflictului. În speță, solicită să se constate că activitatea de evaluare trebuia să se facă cel târziu în luna august 2013, având în vedere că mandatul său de deputat a fost în legislatura 2008 – 2012 iar contractul de angajare a fiului său în calitate de consilier a fost încheiat de la 01.07.2009 până la finalul mandatului. Reclamantul, prin avocat, solicită să fie respinsă apărarea pârâtului referitor la faptul că se află încă în funcție, arătând că este vorba de o legislatură diferită și că mandatul actual a fost primit în urma unor noi alegeri. Totodată, solicită să se observe interpretarea eronată a art.70 și 71 din Legea nr. 161/2003 arătând că Agenția Națională de Integritate nu a probat faptul că prin încheierea contractului de angajare a fiului său, atribuțiile de consilier nu ar fi exercitate cu obiectivitate ce revin postului, astfel că nu se poate discuta de un posibil conflict de interese. Pentru toate motivele arătate solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată.

Curtea reține cauza spre soluținare.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal la 13.01.2016, sub nr. 247/2/2016, reclamantul IUSEIN IBRAM a chemat în judecată pe pârâta Agenția Națională de Integritate (ANI), solicitând, în temeiul art. 22 alin.(i) din Legea nr. 176/2010, privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agendei Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative (denumită în continuare „Legea nr. 176/2010”), admiterea contestației și anularea Raportului de evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015, întocmit în lucrarea nr. 22664/A/II/05.06.2015, emis de pârâtă, cu obligarea acesteia la plata cheltuielilor ocazionate cu prezentul litigiu.

În motivare, reclamantul arată că la 01.07.2009, în conformitate cu dispozițiile art. 38 alin. (6) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor (denumită în continuare „Legea nr. 96/2006”) a fost încheiat Contractul civil nr. 1123, între Ibram Iusein, deputat în circumscripția electorală Constanța, în calitate de Beneficiar și Ibram Orhan, în calitate de Prestator. Obiectul contractului îl constituiau activitățile de consiliere pe problemele minorităților.

Conform Adeverinței nr. 9/12284/17.11.2015, emisă de Direcția generală de resurse umane și salarizare din cadrul Camerei Deputaților, Parlamentul României, „se adeverește prin prezenta că domnul Ibram Orhan CNP: 1760830364225, a fost colaborator cu contract civil la Biroul parlamentar al domnului deputat Ibram Iusein pe funcția de consilier, de la 01.07.2009 - pana la sfârșit mandat deputat [...]”

De asemenea, potrivit aceleiași adeverințe, domnul Ibram Orhan a realizat venituri în perioada iulie 2009 - aprilie 2010. De altfel, faptul că domnul Ibram Orhan a lucrat doar până în aprilie 2010 rezultă și din statele de plată pe care le anexează la prezenta contestație. După luna aprilie 2010, acesta nu a mai colaborat în cadrul cabinetului parlamentar.

Prin Raportul emis de ANI s-a concluzionat că în urma evaluărilor efectuate s-au identificat elemente în sensul existenței unui conflict de interese în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, persoana evaluată încălcând dispozițiile art. 70 și art. 71 din Legea nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare”, întrucât „în timpul legislaturii 2008-2012, Ibram Iusein, în calitate de deputat în Parlamentul României, a încheiat și semnat Contractul civil nr. 1123/01.07.2009 de angajare în funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul propriului birou parlamentar a fiului său, Ibram Orhan, începând cu data de 01.07.2009 până la finalul mandatului 2008-2012”.

Arată că solicită anularea Raportului de evaluare, întrucât, în primul rând, a fost emis de pârâta ANI cu încălcarea art. 11 din Legea nr. 176/2010, sens în care invocă excepția tardivității evaluării posibilului conflict de interese.

Din modul de redactare a dispozițiilor art. 11 din Legea nr. 176/2010, respectiv a sintagmei „în decursul a 3 ani după încetarea acestora”, s-ar deduce ca evaluarea se face în decurs de 3 ani după încetarea funcțiilor și demnităților.

Din cauza neclarității și impreciziei textului de lege, ar părea ca sintagma nu se refera la termenul 3 ani de la încetarea situației de incompatibilitate sau conflict de interese, ci de la încetarea funcțiilor și demnităților. Or, având în vedere intenția legiuitorului, respectiv ca la momentul reținerii stării de conflict de interese sau de incompatibilitate să existe o exercitare simultană și efectivă a funcțiilor care conduc la reținerea stării de conflict de interese și a incompatibilității, nu poate fi de acord cu

această interpretare, mai ales având în vedere și imprecizia textului de lege (*in dubio pro reo*).

Pe cale de consecință, potrivit textului de lege mai sus menționat, solicită să se constate că activitatea de evaluare a sa trebuia realizată până cel târziu în anul 2013, în condițiile în care activitatea lui Ibram Orhan în calitate de consilier a încetat în aprilie 2010, adică la 3 ani după încetarea activității acestuia și încetării posibilului conflict de interese. Or, așa cum lesne poate fi constatat, activitatea de evaluare a fost inițiată la 05.06.2015, deci cu depășirea termenului de 3 ani de la încetarea posibilului conflict de interese, suprapus cu exercitarea mandatului de deputat.

Astfel, se poate observa că ANI reține pretinsul conflict de interese începând cu anul 2009, în legislatura 2008-2012. Or, acest aspect nu doar contravine prevederilor exprese ale art. 11 din Legea nr. 176/2010, dar este în deplină contradicție și cu spiritul legii, legiuitorul urmărind ca la momentul reținerii conflictului de interese să existe o exercitare simultană și efectivă a funcțiilor care conduc la reținerea stării de conflict de interese.

Menționează că funcția de consilier a încetat în anul 2010, așa cum rezultă și din statele de plată atașate, iar din decembrie 2012, exercită un nou mandat de deputat în Parlamentul României. Prin urmare, la momentul reținerii stării de conflict de interese, în anul 2015 Ibram Orhan nu mai avea calitatea de consilier, aspect care conduce, în mod evident, la imposibilitatea reținerii pretinsei stări de conflict de interese în raport de o funcție de demnitate publică.

Totodată, face sublinierea că interdicția legală reținută de pârâta ANI în sarcina sa se referă strict la ipoteza existenței unei suprapuneri între starea de conflict de interese și exercitarea mandatului de deputat, intenția legiuitorului, la momentul edictării normei juridice în cauză, fiind aceea de a preveni situația apariției unui eventual conflict de interese în cazul exercitării efective a funcțiilor mai sus - menționate, aspect care nu poate fi reținut în prezenta cauză dedusă judecătii.

Un argument suplimentar care vine să susțină excepția tardivității evaluării posibilului conflict de interese este generat și de dispozițiile Codului penal. Astfel, conflictul de interese este reglementat atât de art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003, cât și de art. 253 indice 1 din Vechiul Cod penal și art. 301 din Noul Cod penal. Termenul de prescripție a răspunderii penale pentru aceasta infracțiune este de 5 ani, în conformitate cu prevederile art. 122 alin.(i) lit. d) din Vechiul Cod penal (art. 154 alin.(i) lit. d) din Noul Cod penal). Pe cale de consecință, în măsura în care subsemnatului i s-ar fi reținut săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, atunci în speță nu s-ar fi putut pune în mișcare acțiunea penală, întrucât a intervenit prescripția, astfel cum prevede art. 16 alin. (1) lit. f) din Noul Cod de procedură penală. Prin urmare, este absurd să se constate intervenirea prescripției pe latura penală, însă evaluarea administrativă cu consecința constatării unui posibil conflict de interese să poată fi efectuată oricând. Per *reductio ad absurdum*, dacă reclamantul ar fi obținut un nou mandat de deputat și peste 10 ani, rezulta ca și în acest caz ANI ar fi putut să evalueze posibilul conflict de interese din 2009-2010 și să dispună sancționarea deputatului. Or, o astfel de susținere nu poate fi primită pentru motivele arătate supra.

Pe cale de consecință, consideră ca evaluarea este tardivă raportat la dispozițiile art. 11 din Legea nr. 176/2010.

Cu privire la greșita interpretare a prevederilor art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003, arată că prin Raportul emis de ANI se susține că „[...] au rezultat elemente în sensul existenței unui conflict de interese, în sensul prevederilor art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003”.

Având în vedere aceste prevederi, dacă art. 253 indice 1 din Vechiul Cod penal definește conflictul de interese ca, inter alia, faptă a funcționarului public care, în

exercițiul atribuțiilor de serviciu, îndeplinește un act ori participa la luarea unei decizii prin care s-a realizat, direct sau indirect, un folos material pentru sine, soțul sau, o ruda ori un afin, nu același lucru se întâmplă și în cazul art. 70 din Legea nr. 161/2003. După cum se poate observa, textul de lege nu indica expres care ar putea fi situațiile care ar putea genera un conflict de interese și nici nu cuprinde o descriere a acestora de natura sa le facă identificabile.

Potrivit art. 70 din Legea nr. 161/2003, nu este suficient interesul personal de natura patrimonială - sintagma generică, vagă, neclară și imprecisă care este sursa de arbitrar și subiectivism - dar este necesar ca acest interes personal de natura patrimonială să poată influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin potrivit Constituției și altor acte normative. Or, atribuțiile deputatului fiind prevăzute de textul Constituției și de Legea nr. 96/2006, ANI nu a precizat în ce mod, prin faptul că am încheiat un contract civil cu fiul subsemnatului, să fi fost în situația de a nu îndeplini cu obiectivitate atribuțiile care îi revin. Din moment ce textul de lege este destul de vag și nu precizează expres care sunt situațiile care ar putea genera un conflict de interese, considerăm că era obligația ANI să indice și să probeze existența în concreto a legăturii directe dintre semnarea contractului civil și neîndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin.

Având în vedere aceste argumente, considerăm că în cazul subsemnatului nu sunt întrunite elementele necesare în sensul existenței unui conflict de interese în sensul prevederilor art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003.

În altă ordine de idei, apreciază că neclaritatea și imprecizia textului de lege conduce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice, precum și a principiului accesibilității și previzibilității legii

Astfel, atât timp cât referirea la noțiunea de sarcini care grevează imobilul este de natură să genereze interpretări divergente, așa cum s-a întâmplat în cauza dedusă judecării, este evident că textul de lege suferă sub aspectul calității, cu consecințe asupra încălcării principiului securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii și cu afectarea, într-un final, a dreptului la apărare și dreptului la un proces echitabil.

Potrivit art. 1 alin. (5) din Constituția României, republicată în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie."

Dispozițiile art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală reprezintă sediul materiei pentru principiul legalității. Principiul legalității, care exprimă obligativitatea respectării legilor, asigură respectarea ordinii de drept. Ca și principiul supremației Constituției, legalitatea este de esență cerințelor statului de drept, adică a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale, în sensul art. 16 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia nimeni nu este mai presus de lege. Principiul legalității, fiind un principiu de rang constituțional, consacră obligativitatea respectării legilor și a calității acestora.

Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a stabilit ca trăsătura esențială a statului de drept o constituie supremația Constituției și obligativitatea respectării legii (Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011) și ca „statul de drept asigură supremația Constituției, corelarea tuturor legilor și tuturor actelor normative cu aceasta" (Decizia nr.22 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.233 din 17 martie 2004), ceea ce înseamnă că acesta „implică, prioritar, respectarea legii, iar statul democratic este prin excelență un stat în care se manifesta domnia legii" (Decizia nr.13 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.178 din 26 aprilie 1999). Totodată, principiul securității raporturilor juridice civile constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat în mod

expres prin dispozițiile art.1 alin.(3) din Legea fundamentală (Decizia nr.19 din 22 ianuarie 2013).

Curtea Constituțională a mai reținut ca „principiul legalității este unul de rang constituțional” (a se vedea Decizia nr.901 din 17 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.503 din 21 iulie 2009), astfel încât „încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art.1 alin.(s) din Constituție, care prevede ca respectarea legilor este obligatorie. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art.1 alin.(3) din Constituție” (a se vedea Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012).

Instanța de contencios constituțional a statuat ca una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. În acest sens, Curtea a constatat ca orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune ca acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (Decizia nr.447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.674 din 1 noiembrie 2013).

În privința incidenței normelor de tehnică legislativă în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea a mai arătat că deși ele „nu au valoare constituțională, [...] prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară” (Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.5 din 7 ianuarie 2014). De aceea, „nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii” (Decizia nr.448 din 29 octombrie 2013, anterior citată).

În acest sens, se poate observa că aspectele care țin de calitatea legii sunt reglementate de art. 8 alin.(4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă și elaborarea actelor normative (denumită în continuare „Legea nr. 24/2000”) potrivit căreia „Textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.”

Nerespectarea dispozițiilor privind claritatea și precizia legii duce la încălcarea art. 11 coroborat cu art. 20 din Constituția României, republicată prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind necesitatea respectării condițiilor de claritate și previzibilitate a legii, precum și a dispozițiilor art. 1 alin.(3) și (5) prin raportare la dispozițiile art. 8 alin.(4) din Legea nr. 24/2000.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că sintagma „prevăzut de lege” înseamnă nu doar o anumită bază legală în dreptul intern, dar și calitatea legii în cauză. Astfel, aceasta trebuie să fie accesibilă și previzibilă.

În cauza Lupșa c/României, par. 32, CEDO a statuat ca „sintagma „prevăzută de lege” înseamnă în primul rând că măsura incriminată trebuie să aibă o bază în dreptul intern, însă se referă și la calitatea legii respective: ea impune ca aceasta să fie accesibilă persoanelor în cauză și să aibă o formulare destul de exactă pentru a permite reclamantilor, care apelează, la nevoie, la consilieri, să prevadă, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea dintr-un anumit act”.

Încălcarea dispozițiilor art. 1 alin.(3) și alin.(s) din Constituție în ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor Legii nr.24/2000, a principiului legalității și a jurisprudenței CEDO în ceea ce privește calitatea legii duce la încălcarea principiilor securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a stabilit ca principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și constituie unul dintre principiile fundamentale ale statului de drept. În acest sens sunt hotărârile din 6 decembrie 2007, 2 iulie 2009, 2 noiembrie 2010, 20 octombrie 2011 sau 16 iulie 2013, pronunțate în cauzele Beian împotriva României (nr.i), paragraful 39, Iordan Iordanov și alții împotriva Bulgariei, paragraful 47, Stefanica și alții împotriva României, paragraful 31, Nejdet Sahin și Perihan Sahin împotriva Turciei, paragraful 56, respectiv Remuszko împotriva Poloniei, paragraful 92.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat ca, odată ce statul adoptă o soluție legislativă, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabilă pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în Cauza Paduraru împotriva României, paragraful 92, sau Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunțată în Cauza Beian împotriva României (nr.i), paragraful 33].

Astfel, respectarea legilor este o obligație fundamentală într-un stat de drept, iar orice acțiune a autorităților publice trebuie să fie subsumată acestui obiectiv. Or, ignorarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 reprezintă o încălcare a obligațiilor impuse prin art.i alin.(3) și (5) din Constituție. O atare conduită pune serioase semne de întrebare cu privire la securitatea raporturilor juridice, întrucât echivalează cu posibilitatea autorităților publice de a ocoli cadrul legal oricând și în orice condiții în timp ce cetățenilor li se impune respectarea acestuia. De altfel, principiul supremației Constituției și principiul legalității sunt de esență cerințelor statului de drept, în sensul sintagmei conform căreia «Nimeni nu este mai presus de lege», prevăzută de art. 16 alin.(2) din Constituție.

Prin reglementarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare.

În concluzie, se poate constata că reglementările criticate, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, pot determina apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii, situație în care subsemnatului nu i se poate imputa vreo culpă sub aspectul predictibilității efectelor legii.

Or, sintagma "sarcini care grevează asupra bunului" trebuie interpretată în mod restrictiv, fără a extinde sensul acesteia, fapt ce poate duce la concluzia încălcării prevederilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la apărare, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei.

În cauza Mircea Grosaru c/României, par. 51, CEDO a statuat următoarele: În speța se ridică întrebarea dacă această lipsă de claritate a regulilor electorale putea da loc unei interpretări arbitrare în momentul aplicării lor. În acest sens, Curtea reamintește că a sancționat deja interpretarea extensivă și prin urmare arbitrara a unei prevederi legale în materie electorală [Kovach c/Ucrainei, Lykouriez c/Greciei].

În opinia Curții, lipsa de claritate a prevederilor relevante în materie le impunea autorităților naționale să fie prudente în interpretarea lor, ținând cont de impactul direct pe care acestea îl pot avea asupra rezultatului alegerilor.[...] [par. 52]".

În par. 57 din aceeași decizie, CEDO a statuat ca: În aceste condiții, Curtea apreciază că lipsa de claritate a legii electorale [...] au încălcat însăși esența drepturilor garantate de art. 3 din Protocolul nr. 1".

În concluzie, dispozițiile art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003, trebuie interpretate în mod restrictiv, și nu în mod extensiv, aplicând principiul *in dubio pro reo*.

Astfel, art. 70 și 71 din Legea nr. 161/2003, prin modul de redactare, este neclar, imprecis și imprevizibil, cu consecința încălcării art. 1 alin.(3) și (5) din Constituția României, republicată.

Pe de altă parte, în raport cu prevederile din Legea nr. 24/2000 este necesară reglementarea unitară a incompatibilităților și conflictelor de interese, în scopul realizării unei sistematizări a materiei, cu consecința creșterii accesibilității și predictibilității legii, de natură să determine eliminarea interpretărilor divergente.

În Decizia nr. 81/2013, Curtea Constituțională a statuat următoarele: "Astfel, potrivit art.14 alin.(1) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 21 aprilie 2010, "Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ". Or, în prezent, materia incompatibilităților și a conflictelor de interese, ce formează obiectul criticilor de neconstituționalitate formulate în cauza, este reglementată de cap. IV din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, art.20- art.26 din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cartea I, titlul IV, cap. III din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului. În raport cu prevederile din Legea nr.24/2000 menționate, este necesară reglementarea unitară a incompatibilităților și conflictelor de interese, în scopul realizării unei sistematizări a materiei, cu consecința creșterii accesibilității și predictibilității legii, de natură să determine eliminarea interpretărilor divergente. În reglementarea statutului deputaților și al senatorilor trebuie să se aibă în vedere particularitățile specifice acestui statut, precum și faptul că acesta este diferit de cel al funcționarilor publici."

În Decizia nr. 1360/2010, Curtea a statuat: „Totodată, în temeiul dispozițiilor constituționale ale art.142 alin.(1), potrivit cărora "Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției", și al art.1 alin.(5) din Constituție, potrivit căruia "În România, respectarea [...] legilor este obligatorie", Curtea constată că reglementarea criticată încalcă și normele de tehnică legislativă, prin crearea unor situații de incoerență și instabilitate, contrare prevederilor Legii nr.24/2000, republicată. Astfel, potrivit art.2 alin.(1) din acest act normativ, tehnică legislativă asigură sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ, iar art.14 - "Unicitatea reglementării în materie" prevede că reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind într-un singur act normativ. În același

sens, art.16, cu denumirea marginala "Evitarea paralelismelor", stabilește ca în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice."

Potrivit Deciziei nr. 415/2010: „De asemenea, Curtea constata ca, potrivit art.1 alin.(5) din Constituție, „În România, respectarea [...] legilor este obligatorie” iar, potrivit Legii nr.24/2000 privind noi-mele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.777 din 25 august 2004, tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ. În același sens, art.13 din aceasta lege instituie principiul unicității reglementării în materie, statuând ca reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind într-un singur act normativ, iar, potrivit art.15, cu denumirea marginala „Evitarea paralelismelor”, în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

Or, Curtea observa ca în domeniul activității de control al averii dobândite în perioada exercitării mandatelor sau a îndeplinirii anumitor funcții publice și de verificare a conflictelor de interese, exista reglementări paralele, și anume, pe de-o parte, Legea nr.115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.263 din 28 octombrie 1996, modificata și completata prin Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.279 din 21 aprilie 2003, iar, pe de alta parte, Legea nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, potrivit căreia activitatea de verificare privind averea dobândita în perioada exercitării mandatelor sau a îndeplinirii funcțiilor ori demnităților publice, după caz, a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează de către Agenția Națională de Integritate."

Potrivit art. 1 alin.(3) din Constituție „România este stat de drept”, iar potrivit normelor Legii nr. 24/2001, tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridica adecvate pentru fiecare act normativ.

Astfel, se poate constata ca reglementarea criticata încalcă și normele de tehnică legislativa, prin crearea unor situații de incoerență și instabilitate, contrare prevederilor Legii nr.24/2000, republicata. Astfel, potrivit art.2 alin.(1) din acest act normativ, tehnica legislativa asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ, iar art.14 - "Unicitatea reglementării în materie" prevede ca reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind într-un singur act normativ. În același sens, art. 16, cu denumirea marginala "Evitarea paralelismelor", stabilește ca în procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme, acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

Având în vedere aceste reglementări, se poate observa ca, în materia incompatibilităților și a conflictelor de interese, exista Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr.144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative și Legea nr. 161/2003 și Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și senatorilor.

Acest paralelism legislativ în materia incompatibilităților și a conflictelor de interese nu respecta principiul legalității, întrucât se constata încălcarea de către legiuitor a principiilor Legii nr. 24/2000 enunțate supra. Or, principiul legalității, care exprimă obligativitatea respectării legilor, asigura respectarea ordinii de drept. Ca și principiul supremației Constituției, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, adică a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale, potrivit căreia nimeni nu este mai presus de lege.

Încălcarea dispozițiilor art. 1 alin.(3) și alin.(5) din Constituție în ceea ce privește nerespectarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 și a principiului legalității duce la încălcarea principiilor securității raporturilor juridice, în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a stabilit ca principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și constituie unul dintre principiile fundamentale ale statului de drept. În acest sens sunt hotărârile din 6 decembrie 2007, 2 iulie 2009, 2 noiembrie 2010, 20 octombrie 2011 sau 16 iulie 2013, pronunțate în cauzele Beian împotriva României (nr.1), paragraful 39, Iordan Iordanov și alții împotriva Bulgariei, paragraful 47, Stefanica și alții împotriva României, paragraful 31, NejdetSahin și Perihan Sahin împotriva Turciei, paragraful 56, respectiv Remuszeko împotriva Poloniei, paragraful 92.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat ca, odată ce statul adopta o soluție, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabile pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții [Hotărârea din 1 decembrie 2005 pronunțată în Cauza Paduraru împotriva României, paragraful 92, sau Hotărârea din 6 decembrie 2007 pronunțată în Cauza Beian împotriva României, paragraful 33].

Astfel, respectarea legilor este o obligație fundamentală într-un stat de drept, iar orice acțiune a autorităților publice trebuie să fie subsumată acestui obiectiv. Or, ignorarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 reprezintă o încălcare de către Parlament a obligațiilor impuse prin art.1 alin.(3) și (5) din Constituție. O atare conduită pune serioase semne de întrebare cu privire la securitatea raporturilor juridice, întrucât echivalează cu posibilitatea autorităților publice de a ocoli cadrul legal oricând și în orice condiții în timp ce cetățenilor li se impune respectarea acestuia. De altfel, principiul supremației Constituției și principiul legalității sunt de esența cerințelor statului de drept, în sensul sintagmei conform căreia «Nimeni nu este mai presus de lege», prevăzută de art. 16 alin.(2) din Constituție.

Prin reglementarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr.24/2000, legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. În concluzie, se poate constata că reglementările criticate, prin nerespectarea normelor de tehnică legislativă, determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii, situație în care subsemnatului nu i se poate imputa vreo culpă sub aspectul predictibilității efectelor legii, în ceea ce privește incompatibilitățile și conflictele de interese.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe art. 22 alin.(1) din Legea nr. 176/2010.

A anexat următoarele acte în copie certificată: Raportul de evaluare; State de plata pentru lunile iulie 2009 - aprilie 2010 (10 pagini); Contract civil nr. 1123 din 01.07.2009; Adeverința nr. 9/12284/17.11.2015;

A solicitat judecarea cauzei și în lipsă, în temeiul art. 223 și 411 alin.(1) pct.-ul 2. teza finală din Noul Cod de Procedură Civilă.

Pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE, în conformitate cu dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă, a formulat întâmpinare la contestație, prin care a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamant împotriva Raportului de Evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015, întocmit de Inspecția de Integritate din cadrul Agenției Naționale de Integritate.

În motivare, după ce prezintă istoricul cauzei, pârâta arată că raportul de evaluare nr. 46662/G/I 1/18.12.2015 a fost întocmit pe baza procedurii prevăzute de 21 alin. (3) din Legea 176/2010, în considerarea tuturor celorlalte dispoziții legale incidente.

Din analiza documentelor și informațiilor primite, pentru perioada supusă evaluării, au fost identificate elemente de încălcare a legislației, privind regimul conflictelor de interese în materie administrativă, întrucât reclamantul IBRAM Iusein deține funcția de deputat la Parlamentul României - Camera Deputaților începând cu data de 19.12.2008 și până în prezent, iar la data de 01.07.2009, în calitate de deputat, a semnat Contractul Civil nr. 1123/01.07.2009, încheiat între domnia sa (în calitate de beneficiar) și domnul Ibram Orhan, fiul său, (în calitate de prestator), în temeiul căruia fiul a fost angajat în funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul biroului parlamentar, beneficiind de venituri salariale de 1360 ron/lună. Cuantumul veniturilor nete din salarii plătite domnului Ibram Orhan de către Biroul parlamentar al deputatului IBRAM Iusein, în perioada iulie 2009 - decembrie 2012, este de 73.868 lei.

Prin semnarea acestui contract, reclamantul IBRAM Iusein a îndeplinit un act în urma căruia a creat foloase materiale pentru rudele sale de gradul I, manifestând, în mod evident, un interes personal de natură patrimonială, care a afectat îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin conform statutului deținut.

Referitor aplicabilitatea art. 11 din Legea nr. 176/2010, pârâta arată că reclamantul IBRAM Iusein deține calitatea de deputat în Parlamentul României începând cu anul 2008, fiind și în prezent titular al acestui statut, iar activitatea de evaluare a reclamantului a fost demarată în data de 05.06.2015, moment la care domnia sa deținea calitatea de deputat, făcând parte dintre categoriile prevăzute de art. 1 al Legii nr. 176/2010.

Conform textului legal, care se bucură de acuratețe și claritate, fiind lipsit de echivoc, în ciuda susținerilor reclamantului, activitatea de evaluare a conflictelor de interese se efectuează pe toată durata deținerii funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani de la încetarea acestora.

În situația dată, reclamantul se încadrează în prima teză a normei, domnia sa deținând funcția de demnitate publică încă din anul 2008, având acest statut și în prezent.

Textul legal nu se referă la termenul de 3 ani de la încetarea situației de conflict de interese, ci de la momentul încetării exercitării demnității, caz care nu este aplicabil speței.

Referitor la conținutul art. 70 și 71 din Lege nr. 161/2003, arată că prin raportul de evaluare întocmit, inspectorul de integritate a reținut în sarcina reclamantului existența conflictului de interese de natură administrativă.

Interpretările și aprecierile susținute de petent nu pot fi primite, ele nefiind temeinice și nici corecte.

Faptul că starea de conflict de interese administrativ nu este individualizată pentru categoria parlamentarilor, nu lipsește de aplicabilitate textul general, instituit de art. 70 al legii, care este incident și pentru categoria de demnitari din care reclamantul

face parte, așa cum este incident și pentru toate categoriile de persoane prevăzute în Legea nr. 161/2003, persoane ce dețin funcții de demnitate sau de autoritate publică, funcții cu caracter public, într-un cuvânt - funcții publice.

Legea nr. 161/2003 prevede în mod expres stări de incompatibilitate și de conflicte de interese pentru categorii de persoane ce ocupă funcții sau demnități publice, în sens generic, urmând ca pentru categoriile nereglementate expres, să se aplice textele cu caracter general inserate de legiuitor în cuprinsul acestui act normativ.

Textele cu caracter general din lege, cum este și art. 70, nu au o aplicabilitate condiționată, ele producând efecte și în mod singular. Este și cazul dat.

Așa cum dovedește și topica actului normativ, în cadrul Legii nr. 161/2003, legiuitorul a urmărit instituirea unui cadru general pentru apărarea integrității și transparenței exercitării și chiar a deținerii funcțiilor publice și cu caracter public, precum și explicitarea unor cazuri individuale de încălcare a acestor principii.

Aplicabilitatea textelor legale se face în mod coroborat, dar și în raport cu fiecare situație de fapt în parte.

Așa încât, în cazul dat, rămân evident aplicabile dispozițiile art. 70 din lege față de toate categoriile de persoane prevăzute de acest act normativ, având în vedere calitatea persoanei evaluate, situația de fapt, manifestările domniei sale în exercitarea calității deținute, dar și efectele pe care aceste manifestări le-au avut.

Deputații și senatorii respectă cu prioritate Constituția României, legile speciale aplicabile statutului și legile cu caracter general care conțin prevederi ce le pot fi/sunt aplicabile.

Reclamantul IBRAM Iusein și-a exercitat atribuțiile funcției și a deținut și a manifestat funcția de demnitate publică, pe care o ocupă grație încrederii societății, printr-un evident subiectivism și prin prioritizarea unui interes personal, în detrimentul celui public, fapt inadmisibil, conform legii.

Interesul personal patrimonial a fost evident manifestat de către deputatul IBRAM Iusein, prin crearea unei situații favorabile pentru fiul domniei sale, din care acesta a obținut foloase patrimoniale pentru o perioadă de timp.

În urma încadrării în postul de consilier, fiul domnului IBRAM Iusein a obținut veniturile aferente funcției și perioadei, în sumă totală de 73.868 lei.

Întrucât orice contract de muncă presupune obținerea unei contraprestații pentru munca depusă este greu de acceptat faptul că angajarea, la biroul parlamentar, nu a avut în vedere obținerea unor sume de bani, atât timp cât remunerația este parte componentă a unui contract de muncă, fiind de esența acestuia.

Încheierea contractului de muncă reprezintă o încălcare a legii, în condițiile date, obținerea de venituri - adică de foloase materiale - fiind parte din starea de conflict de interese și reprezentând o concretizare a interesului personal de natură patrimonială.

Așa încât nu se poate vorbi despre încălcarea principiului accesibilității și previzibilității legii, susținerile reclamantului fiind neîntemeiate.

Sumele de bani alocate parlamentarilor în scopul exercitării mandatului fac parte din bugetul Camerei deputaților, care este parte a bugetului de stat.

Conform prevederilor din Regulamentul Camerei Deputaților:

Art.252:

(1) Camera Deputaților aprobă, prin hotărâre, bugetul propriu înaintea dezbaterii bugetului de stat și îl înaintează Guvernului în vederea includerii lui în bugetul de stat

(2) Includerea cheltuielilor de capital în bugetul propriu se face cu consultarea Guvernului

Independența mandatului electiv al reclamantului IBRAM Iusein nu se poate manifesta, în nicio circumstanță, prin încălcarea unor dispoziții legale exprese.

A accepta ideea potrivit căreia reclamantul IBRAM Iusein ar putea să exercite în continuare funcția aleasă, ar însemna nerespectarea scopului normei juridice incidente, anume acela de prevenție și sancționare a conflictului de interese.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Legea 176/2010, scopul Agenției Naționale de Integritate este acela de asigurare a integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea incompatibilităților și a conflictelor de interese în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1 din Legea 176/2010.

Față de cele ce preced, susține legalitatea și temeinicia Raportului de evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015, prin care s-a reținut starea de conflict de interese de natură administrativă în care s-a aflat reclamantul, drept pentru care vă rugăm să dispuneți respingerea în totalitate a prezentei contestații.

În drept: Constituția României, Legea nr. 161/2003, Legea nr. 176/2010, Legea nr. 96/2006, Legea nr. 554/2004, Codul de procedură civilă.

În drept, pârâul și-a întemeiat întâmpinarea pe Codul de procedură civilă, Legea nr. 176/2010, Legea nr. 188/1999, Legea nr. 161/2003.

În dovedirea celor susținute, a solicitat admiterea probei cu înscrisuri, sens în care a depus copii certificate ale actelor care au stat la baza întocmirii Raportului de evaluare contestat.

În conformitate cu dispozițiile art. 411 Cod procedură civilă, a solicitat judecarea și în lipsa delegatului său.

În condițiile art. 201 alin. 2 NCPC, întâmpinarea formulată de pârât a fost comunicată părții reclamante, care a depus răspuns la întâmpinare, prin care a reiterat aspecte dintre cele susținute prin cererea introductivă, subliniind chestiunile legate de tardivitatea emiterii raportului de evaluare, de faptul că nu există posibilitatea să dețină în mod neîntrerupt calitatea de deputat decât pe perioada unui mandat (fie 2008-2012, fie 2012-2016, fie ambele, dar fără a se reține că ar fi un singur mandat, fără întrerupere), de lipsa de claritate/previzibilitate a prevederilor art. 70 din Legea nr. 161/2003, precum și de neîndeplinirea în mod cumulativ a cerințelor acestor prevederi.

Curtea, față de dispozițiile art. 255 și 258 NCPC, a încuviințat la solicitarea părților administrarea probei cu înscrisurile atașate la dosar, apreciind proba a fi admisibilă potrivit legii și de natură a duce la soluționarea cauzei.

Curtea de Apel București s-a constatat legal sesizată și competentă material să soluționeze prezenta cauză, date fiind prevederile art. 96 noul Cod de procedură civilă, precum și ale art. 22 și art. 24 din Legea nr. 176/2010 în referire la art. 10 din Legea nr. 554/2004.

Examinând în continuare actele și lucrările cauzei, Curtea reține că la data de 05.06.2015, pârâta Agenția Națională de Integritate, în temeiul art. 12 alin. (1) și (2) lit. b) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, s-a sesizat din oficiu în lucrarea nr. 2264/A/II/05.06.2015 cu privire la faptul că reclamantul IBRAM Iusein, deputat în Parlamentul României, nu a respectat dispozițiile legale privind regimul juridic al conflictelor de interese pe perioada deținerii funcțiilor și dispozițiilor publice.

În temeiul dispozițiilor art. 8, art. 10 lit. b) și e) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte

normative, s-a procedat la informarea persoanei evaluate în legătură cu declanșarea evaluării respectării regimului juridic al conflictelor de interese, în perioada exercitării funcțiilor și demnităților publice, prin intermediul adresei nr. 22741/G/II/05.06.2015.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din același act normativ, activitatea de evaluare privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese s-a efectuat pentru mandatele 2008 - 2012 și 2012 - 2016.

Conform prevederilor art. 20 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, procedura de înștiințare a fost îndeplinită la data de 24.06.2015, domnul IBRAM Iusein fiind informat, prin intermediul adresei nr. 22741/G/II/05.06.2015, adresa fiind returnată cu mențiunea „expirat termen păstrare”.

De aceea, la data de 24.06.2015, a fost efectuată o nouă procedură de informare, prin adresa nr. 25104/G/II/24.06.2015, confirmarea de primire fiind semnată la data de 03.07.2015.

Ulterior, la data de 09.11.2015, a fost efectuată o nouă procedură de informare, prin adresa nr. 41221/G/II/03.12.2015, prin care s-a adus la cunoștința persoanei evaluate identificarea elementelor existenței unui conflict de interese, fiind formulată și invitația pentru trimiterea unui punct de vedere.

În acest sens, reclamantul IBRAM Iusein a transmis un punct de vedere, înregistrat la Agenția Națională de Integritate sub nr. 43920/G/II/03.12.2015.

După informarea persoanei evaluate cu privire la declanșarea procedurii de evaluare a respectării regimului juridic al conflictelor de interese, au fost solicitate date și informații de la instituții și autorități publice.

Prin Raportul de evaluare nr. 46662/G/II/18.12.2015, atacat în prezenta cauză, s-a concluzionat în sensul că reclamantul IBRAM Iusein a încălcat legislația privind regimul conflictelor de interese în materie administrativă, mai precis dispozițiile art.70 și art.71 din Legea nr.161/2003, prin faptul că, deținând funcția de deputat în cadrul Parlamentului României - Camera Deputaților începând cu data de 19.12.2008 și până la momentul întocmirii raportului de evaluare, la data de 01.07.2009, în calitate de deputat, a semnat Contractul Civil nr. 1123/01.07.2009, încheiat între domnia sa (în calitate de beneficiar) și domnul Ibram Orhan, fiul său, (în calitate de prestator), în temeiul căruia fiul a fost angajat în funcția de consilier pe problemele minorităților în cadrul biroului parlamentar, beneficiind de venituri salariale de 1360 ron/lună. ~~Cuantumul veniturilor nete din salarii cuvenite domnului Ibram Orhan în baza relației de serviciu cu Biroul parlamentar al deputatului IBRAM Iusein, în perioada iulie 2009 - decembrie 2012, este de 73.868 lei.~~

Potrivit adeverinței nr. 9/12284/17.11.2015, emisă de Direcția generală de resurse umane și salarizare din cadrul Camerei Deputaților, Parlamentul României, „se adevărește prin prezenta că domnul Ibram Orhan CNP: 1760830364225, a fost colaborator cu contract civil la Biroul parlamentar al domnului deputat Ibram Iusein pe funcția de consilier, de la 01.07.2009 - pana la sfârșit mandat deputat [...]”.

De asemenea, potrivit aceleiași adeverințe, domnul Ibram Orhan a realizat venituri de la Biroul parlamentar al deputatului IBRAM Iusein în perioada iulie 2009 - aprilie 2010.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea apreciază contestația formulată ca fiind neîntemeiată, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Astfel, sub un prim aspect, referitor la tardivitatea emiterii raportului de evaluare, Curtea constată că susținerile reclamantului sunt nefondate, întrucât, fiind necesar a se stabili care este termenul în care trebuie emis raportul, cum se calculează și ce

natură are acest termen, se impune a se preciza, în primul rând, că, după cum s-a arătat și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția C.A.F. (a se vedea decizia nr.1557/19.05.2016, pronunțată în dosarul nr.62/54/2014), în cauză nu se pune problema unei răspunderi administrative, ci doar se examinează legalitatea unui act prin care se constată o situație juridică privind conflictul de interese al reclamantului, în urma desfășurării unei activități de evaluare, iar nu a unei proceduri de atragere a răspunderii administrative.

Răspunderea administrativă poate fi disciplinară, contravențională și patrimonială.

Cele trei tipuri ale răspunderii administrative presupun declanșarea unor proceduri prealabile, dispuse în acte normative ce au un caracter special, derogatoriu de la dispozițiile Legii nr.161/2003 sau Legii nr.176/ 2010.

Or, în cadrul acțiunii ce are ca obiect anularea raportului de evaluare se analizează legalitatea unui act administrativ, fără a se stabili răspunderea administrativă în persoana celui evaluat.

Cu alte cuvinte, instanța de contencios administrativ nu poate analiza o eventuală răspundere contravențională în lipsa încheierii procesului-verbal de contravenție sau disciplinară, în lipsa cercetării prealabile disciplinare și a emiterii unui act de sancționare.

De asemenea, răspunderea patrimonială poate interveni numai după ce actul administrativ emis de reclamant s-a constatat a fi nelegal.

În ipoteza în care raportul de evaluare este constatat de instanța de contencios administrativ ca fiind legal întocmit, pe cale civilă și nu administrativă, personale prejudiciate pot acționa împotriva alesului local pentru eventualele prejudicii cauzate acestora, în termenul de prescripție aplicabil raporturilor de drept civil.

Mai mult, disp. art.3 din Decretul nr.167/1968 privitor la prescripția extinctivă sau disp.art.2507 din Codul civil, privind renunțarea la prescripție, nu sunt aplicabile raporturilor de drept administrativ deoarece legile speciale în materie conțin dispoziții derogatorii de la acestea.

În concluzie, analiza prescripției răspunderii administrative poate fi efectuată de instanța investită cu o acțiune în răspundere disciplinară, contravențională sau patrimonială și nu de instanța de contencios administrativ investită cu analiza legalității actului administrativ emis de autoritatea competentă, astfel că în prezenta cauză nu este incidentă nici ipoteza avută în vedere de Curtea Constituțională prin decizia nr.449/2015.

Prin urmare, în privința tardivității emiterii raportului de evaluare prezintă interes doar prevederile art.11 din Legea nr.176/2010, conform cărora „activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3(trei) ani după încetarea acestora”.

Se observă, astfel, că textul art.11 din Legea nr.176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate (ANI), stabilește doar termenul maxim în interiorul căruia ANI poate exercita activitatea de evaluare potrivit competențelor sale, iar acest termen se raportează la durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și la data încetării acestora, astfel că nu este pertinentă apărarea reclamantului întemeiată pe faptul că în perioada 2008-2016 a avut două mandate de deputat. Cu alte cuvinte, ceea ce prezintă relevanță este ca exercitarea funcției/demnității publice să fie neîntreruptă, iar nu aspectul că aceasta are loc pe parcursul unuia sau mai multor mandate (ori similar). Evident, această rațiune a legii este de natură să contureze un caracter speculativ raționamentului reclamantului potrivit căruia interpretarea propusă de pârâtă ar avea consecințe absurde, întrucât

conduce la luarea în considerare ca un întreg a tuturor perioadelor în care o persoană are calitatea de deputat, chiar dacă mandatele nu sunt succesive. Or, după cum s-a demonstrat deja, art.11 din Legea nr.176/2010 are în vedere exercitarea continuă a funcției/demnității publice (care înglobează, desigur, și cazurile de suspendare legală a exercitării ei), în caz contrar intervenind încetarea acesteia, ceea ce se întâmplă și în situația în care mandatele de deputat nu sunt succesive.

Pe cale de consecință, art.11 din Legea nr.176/2010 stabilește termenul maxim în care poate fi emis raportul de evaluare, termen imperativ, care în cauză a fost respectat, deoarece raportul a fost întocmit pe durata exercitării demnității de deputat, respingându-se în consecință apărarea întemeiată pe tardivitatea emiterii raportului de evaluare, care reprezintă o apărare de fond, reglementată de norme de drept substanțial (privind emiterea actului administrativ), iar nu o excepție procesuală în sensul art.246 Cod de procedură civilă (care presupune invocarea unor neregularități procedurale sau lipsuri privind dreptul la acțiune, prin care să se urmărească, după caz, declinarea competenței, amânarea judecării, refacerea unor acte ale instanței ori anularea, respingerea sau perimarea cererii/contestației).

Sub un al doilea aspect, cu privire la pretinsa lipsă de claritate, accesibilitate și previzibilitate a prevederilor art. 70 din Legea nr. 161/2003, Curtea constată că această apărare este neîntemeiată, deoarece, în primul rând, prin inserarea în cuprinsul textului a sintagmei „are un interes personal de natură patrimonială”, legiuitorul a conferit claritate și previzibilitate rezonabile acestui articol, fiind indicate suficiente elemente pentru identificarea cu precizie a conduitei ilicite, nefiind dificil de stabilit situațiile în care, în exercitarea în concret a demnității/ funcției, există un interes personal de natură patrimonială din partea demnitarului/funcționarului public, rezultând, pe de o parte, că nu este incidentă jurisprudența invocată a Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, iar pe de altă parte, că nu se poate reține încălcarea principiului securității raporturilor juridice din această perspectivă. De altfel, cazul de conflict de interese reținut în cauză în sarcina reclamantului nu poate ridica probleme din perspectiva interesului acestuia de natură patrimonială, în condițiile în care contractul a fost încheiat chiar cu fiul său.

În al doilea rând, Legea nr. 161/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 279 din 21 aprilie 2003, astfel că textul de lege în discuție respectă pe deplin cerința accesibilității, care se circumscrie problematicii posibilității destinatarilor de a-l cunoaște.

Totodată, în acest context Curtea constată că respectarea principiilor prevăzute de art. 71 din Legea nr. 161/2003 este de natură să contribuie în mod substanțial la adoptarea de către demnitari/funcționarii publici a unei conduite situate cu certitudine în afara sferei ilicitului administrativ.

Pe de altă parte, faptul că starea de conflict de interese administrativ nu este individualizată sau particularizată pentru categoria parlamentarilor, nu lipsește de aplicabilitate textul general, instituit de art. 70 al legii, care este incident și pentru categoria de demnitari din care reclamantul face parte, așa cum este incident și pentru toate categoriile de persoane prevăzute în Legea nr. 161/2003, persoane ce dețin funcții de demnitate sau de autoritate publică, respectiv funcții publice.

Legea nr. 161/2003 prevede în mod expres stări de incompatibilitate și de conflicte de interese pentru categorii de persoane ce ocupă funcții sau demnități publice, urmând ca pentru categoriile nereglementate expres, în conformitate cu principiul potrivit căruia norma generală completează norma specială, să se aplice textele cu caracter general inserate de legiuitor în cuprinsul acestui act normativ.

Prin urmare, textele cu caracter general din lege, cum este și art. 70, nu au o aplicabilitate condiționată, ele producând și efecte proprii, cum se întâmplă și în cazul de față. Cu alte cuvinte, dispozițiile art. 70 din lege rămân evident aplicabile față de toate

categoriile de persoane prevăzute de acest act normativ și pentru care nu există norme speciale.

Sub un al treilea aspect, cu privire la pretinsa neîndeplinire în mod cumulativ a cerințelor prevăzute de art. 70 din Legea nr. 161/2003, cu referire specială la condiția ca interesul personal de natură patrimonială să fie de natură să influențeze îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor reclamantului, Curtea precizează că astfel cum indică și structura actului normativ, prin adoptarea Legii nr. 161/2003 s-a urmărit instituirea unui cadru general pentru apărarea integrității și transparenței în exercitarea și chiar deținerea funcțiilor publice și cu caracter public, precum și explicitarea unor cazuri individuale de încălcare a acestor principii.

Într-adevăr, integritatea trebuie să aibă un rol important în exercitarea atribuțiilor efective, corespunzătoare prerogativelor de putere publică, conformă cu legea, cu valorile statului de drept, prin raportare la efectele concrete produse de către actele administrative în beneficiul cetățeanului, beneficiar primar al acestora.

Prin urmare, în statul de drept, integritatea trebuie să devină un punct de reper, fiind evaluată prin raportare la corectitudinea, obiectivitatea și imparțialitatea persoanelor care au prerogative de putere publică. Așadar, integritatea este opusul corupției și echivalentă cu respectarea legii.

Integritatea exprimă corectitudinea și aplicarea legii, fără influența interesului personal. Integritatea privește totalitatea atribuțiilor unei persoane care exercită o funcție/demnitate publică, caracterizate prin legalitate și imparțialitate, valori fundamentale într-un stat de drept.

Prin urmare, există o relație biunivocă, de influențare sau condiționare reciprocă, între lipsa de integritate și lipsa de îndeplinire cu obiectivitate a atribuțiilor specifice demnității/funcției publice.

Pe de altă parte, Curtea observă că art. 70 din Legea nr. 161/2003 nu impune rezultatul influențării îndeplinirii cu obiectivitate a atribuțiilor specifice demnității/funcției publice, fiind suficient ca interesul personal să aibă aptitudinea producerii unei asemenea consecințe, chiar dacă ea nu se produce.

Or, în speță, în condițiile în care contractul civil nr.1123/01.07.2009 (filele 30-31 dosar, vol.I), având ca obiect „consiliere pe problemele minorităților”, a fost încheiat chiar cu fiul reclamantului, fără a interesa, după cum rezultă chiar din cuprinsul actului, profesia și studiile prestatorului (care nu au fost menționate în contract, nefiind, deci, luate în considerare), este evident că interesul reclamantului de ordin patrimonial a fost de natură să afecteze îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor specifice demnității publice deținute, acesta fiind lipsit de consilierea unui specialist sau expert în domeniul minorităților, ale cărui studii să fie avute în vedere la încheierea contractului, iar al cărui nivel de expertiză să contribuie, printre altele, cu informații sau recomandări pertinente, la exercitarea în mod obiectiv de către reclamant a atribuțiilor sale în referire la acest domeniu.

Pe cale de consecință, pentru considerentele expuse anterior, în temeiul art.18 alin.1 din Legea nr.554/2004, se va respinge acțiunea ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de contestatorul IUSEIN IBRAM cu domiciliul în mun.Tulcea, str. Babadag nr. 5, bl.1, sc. B, ap. 6, jud. Tulcea în contradictoriu cu intimata

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE cu sediul în București, sect.1, Bd. Lascăr
Catargiu nr.15, ca neîntemeiată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 06.10.2016.

PREȘEDINTE,
VICTOR HORTOLOMEI

GREFIER,
CRISTINA OLARU

Red./Tehnored.jud.V.H./2+2 ex.

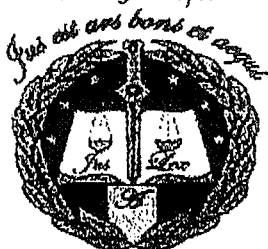
ROMÂNIA

38646/G/II/23.10.2017

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

Palatul de Justiție

**SECȚIA A VIII-A
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Splaiul Independenței nr. 5, sectorul 4

E-mail: camelia.neagu@just.ro

Web: <http://www.cab1864.eu>;

<http://noulportal.just.ro/>

Tel: (+4-021) 319.51.80;

Fax: (+4-021) 319.51.76

Operator de date cu caracter personal nr. 2933

Dosar nr.247/2/2016

20 octombrie 2017

Către,

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE

Pentru inspectorul de integritate MARINELA CONSTANȚA IONIȚĂ

Lucrarea nr.2923/06.10.2016

Urmare a adresei dumneavoastră nr.36334/G/II/05.10.2017, înregistrată în dosarul nr.247/2/2016 al Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, dosar ce privește pe reclamantul IUSEIN IBRAM în contradictoriu cu pârâta AGENȚIA NAȚIONALĂ DE INTEGRITATE, vă aducem la cunoștință că, sentința civilă nr.2923/06.10.2016 pronunțată în dosar, a fost comunicată reclamantului IUSEIN IBRAM în data de 03.10.2017, potrivit dovezii de comunicare aflată în dosar la fila 59.

Menționăm că în cauză nu s-a declarat recurs până la data prezentei adrese.

Cu deosebită considerație.

PREȘEDINTE,

GREFIER,